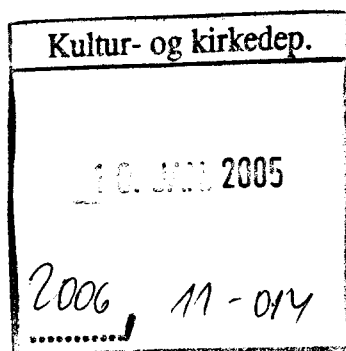

Kultur- og kirkedepartementet,
Postboks 8030 Dep,
0030 Oslo.

Deres ref.: 2001/04589 ME roy:elt

Oslo 2006-01-10

Høring – om endringer i medieeierskapsloven.

Vi viser til Kulturdepartementets brev av 2005-11-30 med forslag til endringer i lov av 13. juni 1997 nr 53 om eierskap i medier (medieeierskapsloven).

1. Innledning

NR vil innledningsvis vise til den debatten som fant sted da den forrige regjeringen fremmet forslag om å heve grensene for nasjonale eierskapsbegrensninger fra 1/3 til 40 prosent innen de respektive mediemarkedene. Vi viser også til den høringsuttalelse vi avga den gang, med blant annet følgende mer generelle, men – etter vårt syn – helt sentrale momenter for vurdering av eierskapsgrensene:

- Det norske samfunnet har de siste årene opplevd økt ytringsfrihet og økt mediemangfold, med blant annet utvikling av nye teknologiske plattformer, nye "superlokale" aviser, stadig flere radio- og tv-kanaler og sterk fremvekst av fagblader og ukepresse.
- Det norske mediemarkedet er lite, og i kommersiell betydning er det trolig svært begrenset hvor stort mangfold dette markedet kan bære innenfor de ulike medietyper.
- Det er ingenting i medieutviklingen som tilsier at ytringsfriheten og mediemangfoldet er truet i en slik grad at det er nødvendig å stramme inn reglene for medieeierskap.
- NR mener det er langt mer å hente på utvikling av "positive" tiltak for økt kvalitet og mangfold i mediene, som for eksempel lovfesting av prinsippene i redaktørplakaten, sikring av medienes journalistiske arbeidsvilkår, sikring av stabile og forutsigbare økonomiske rammevilkår og økt satsing på utdanning og forskning.

2. Spørsmålet om å senke terskelen for nasjonalt eierskap

Som det fremgår av vår høringsuttalelse til den forrige regjeringens forslag om endringer i eierskapsloven, var NRs styre den gang delt i synet på hvor grensene for nasjonalt eierskap bør gå. En gruppe i styret støttet den daværende regjeringens forslag om å heve grensen til 40 prosent, en annen gruppe gikk inn for å heve den til 49,9 prosent. Ingen ønsket å beholde den daværende begrensningen på 1/3 av markedet innenfor de respektive markedene.

Med dette som bakteppe er det denne gang et enstemmig styre som går mot å redusere de nåværende grensene. Det er et standpunkt bygget på flere begrunnelser.

a) I motsetning til departementet mener NR at det per i dag reelt sett ikke er tre, men fire store medieaktører på det norske markedet: NRK, Schibsted, Orkla og A-pressen, i tillegg til flere andre uavhengige og viktige aktører som Dagens Næringsliv, Dagbladet, Dagsavisen, Vårt Land, Nationen, Klassekampen, TV2, P4 med flere.

b) NR mener dagens eierskapsbegrensninger vil være tilstrekkelig til å sikre at det også i fremtiden er rom for flere betydelige aktører innen den norske mediesektoren.

c) Uavhengig av momentene nevnt under a) og b) mener NR at lovregulering av eierskap i stadig mindre grad kan sees på som et hensiktsmessig virkemiddel for å sikre mangfold i mediene. Blant annet vil den økende teknologiske konvergensen innen mediesektoren gjøre det vanskelig, for ikke å si etter hvert umulig, å beregne reelle markedsandeler innenfor de respektive medieområdene som dagens eierskapslov bygger på, medieområder som vil flyte mer og mer over i hverandre.

d) En lov med svært stor betydning for medieaktørenes strategiske planlegging vil dermed fort bli dels uforutsigbar, dels preget av stadig vanskeligere beregningsgrunnlag og i tillegg raskt fremstå som foreldet.

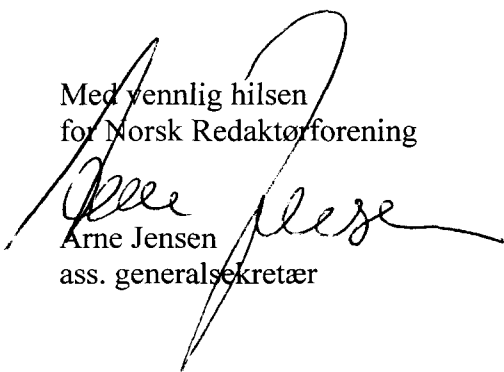
e) Departementet argumenterer i høringsnotatet med at eiergrupperinger med opptil 40 prosents andel på en av sektorene vil være mer attraktive for oppkjøp fra utenlandske eiere. Vi tror betydningen av forskjellen mellom 1/3 andel og 40 prosent i så måte er overdrevet. Dersom regjeringen ønsker å hindre muligheten for at utenlandske eiere gjør seg sterkere gjeldende på mediesektoren, må det trolig helt andre og langt mer dramatiske virkemidler til, virkemidler som både politisk og i forhold til internasjonal lovgivning Norge er forpliktet på, vil være svært vanskelig å innføre.

f) En begrensning på 1/3 vil i stor grad sementere dagens eierstruktur. I kombinasjon med de regionale begrensninger som allerede finnes i dagens lov, vil en senking av de nasjonale grensene bidra til å hindre naturlige strukturendringer og tilpasninger som kan vise seg å være nødvendige for å opprettholde og styrke det mangfoldet og medietilbudet vi har i dag. Dette kan også ha stor betydning for de reelle muligheter til å opprettholde dagens grad av norsk eierskap.

3. Konklusjon

NR mener det ikke er noen grunn til å senke dagens terskler for nasjonalt medieeierskap fra 40 prosent til 1/3. I stedet oppfordrer vi departementet til å intensivere arbeidet med tiltak som positivt vil stimulere økt kvalitet og styrket ytringsfrihet og mangfold i norske medier.

Med vennlig hilsen
for Norsk Redaktørforening

Arne Jensen
ass. generalsekretær